

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculæ

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Præfationes ad auspiciandum Magistratum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

eorum Patrum operibus, quàm si destituti importunâ cæterarum rerum solitudine, in unâ Theologicæ Licentiæ labores haberent incumbendum?

An non par est credere, quod de se Doctor Angelicus profitebatur, eos majorem eruditionis suppellectilem ex ipsâ Crucifixi contemplatione, quàm ex ipsis librorum fontibus comparasse. Quod cum de multis Religiosarum familiarum incolis, qui certaturi nobiscum in hanc Theologicâ stadij arenam descendunt, pronunciare licet, tum de te inprimis, qui tantum doctrinæ apparatus cum tantâ pietatis laude confocias.

PRÆFATIONES

Ad auspicandum Magistratum.

ET si tacita quædam rerum magnarum æmulatione, & ipsâ, quæ me circumstant, exemplâ domestica jam pridem adhortantur, ut amplissimam hujus Ordinis plenamque auctoritate summâ dignitatem consecrarem, Princeps Senatus Illustrissime, Illustrissimi Præsides, Senatores amplissimi, tamen hoc aditu laudis, quem tot præstantissimis viris patuisse video, non modò me par nondum ætas tanto muneri, sed multò magis rei ipsius, quam ambirem, amplitudo prohibebant.

Alterum quidem difficultatis caput sublatum jam videor mihi posse gratulari; quandoquidem Regis optimi singularis indulgentia præscriptæ Legibus ætati sic derogandum putavit, ut jus etiam suffragij præter ipem ac meritum concederet.

X •

deret.

deret. Verùm sentio nihildum penè confectum esse, qui gravissimum, qui mihi refringendus superest, obicem jure merito pertimescam.

Quantâ enimverò maturitate ingenij eum oportet esse præditum, qui sedere non dubitet inter clarissimos Magistratus, quos non tam contracta in foro canities, quàm plena majestate gravitas & consummata quædam prudentia verendos exhibet? Quanto rerum Forensium usu exercitatus ac contritus debet accedere ad dicendam de capite fortunisque hominum sententiam, quantum & ipsi, qui eximiâ florent Judiciorum scientiâ, non sine aliquâ trepidatione pronunciant? Quanta denique firmitas mentis animique constantia in eo requiritur, qui nec illudi se blandientium illecebris, nec dominantium auctoritate perterriti patiatur.

Hæc certè meditati mihi diligentius non levem hodiè que moram afferant, Illustrissimi Præfides, Senatores clarissimi, nisi me vestra sustentent humanitas, & certum difficillimis in rebus prædium polliceatur. Quid enim metuendum habeam, sapientissimos pariter peritissimosque magistratos nactus, quorum sub disciplinâ errare non possim; qui, si quid erit ambiguum, resolvent; si quid obscurum, diluent; si quid intricatum, expeditent atque explicabunt. Jam verò quantum facultatis accedet; si mihi conicere oculos in eundem liceat in augustissimum hujus Senatûs caput ac Principem, quem non tam illustris avorum gloria per continuam tot annorum seriem propagata, quàm inusitata quædam juris Forique scientiâ incorrupta æquitas & mancipata jam dudum ipsi genti pietas in Deum, in Regem fides, in populum amor commendant.

Hac ego fretus expectatione I. S. P. Illustrissimi Præsides, Clarissimi Senatores minùs verear flagitare, ut in hoc sanctissimo Themidis sacrario confidere vobiscum liceat. Quod si pro vestrà singulari humanitate concesseritis, sic conabor præclarissima illa, quæ passim editis, probitatis, vigilantia & æquitatis exempla consecrari, ut vestro iudicio atque calculo non omnino indignus videar extitisse.

A L I A.

EX quo singularis Regis optimi indulgentia & vestra omnium humanitas fecêre, Illustrissime Senatûs Princeps, Præsides Illustrissimi, Clarissimi Senatores, ut ante præscriptam Legibus ætatem liceret mihi amplissimi hujus Ordinis auctoritatem contingere; intellexi pervidendum mihi primùm, quid postularer à me munus illud, quod ambirem, & gnarus deinde imponendi mox oneris ad sustinendum illud viriliter incumbendum putavi.

Verùm id ipsam quod volebam nôsse, quantò penitiùs vidi, tantò sensi magis adspirâsse me fortè altiùs, quàm par esset, & tenuitatis meæ conscius, ambitiosi præter modum voti me metantùm non inculavi. Quibus enim præsidij didici instructum eum esse oportere, qui recenseri velit clarissimos tot inter viros, quibus ingenij laus, eruditionis fama, longus rerum Forensium usus, æquitatis amor & spectata probitas verendum toti Gallia nomen conciliârunt. Quàm perspicacem naturâ, solertem mente eum esse oportet, quàm multâ experientiâ exercitatum, qui implicatam tricis

X ;

atque